

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 30256-02-14 נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופט אברהם יעקב, סג"נ

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

- 1
- 2 1. בפנינו ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט אבו
- 3 שחאדה), לפיה הורשע המערער בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי
- 4 סעיף 382(ב)(2) וסעיף 379 לחוק העונשין, ונדון לשלושה חודשי מאסר על תנאי
- 5 ולחתימה על התחייבות.
- 6
- 7 כתב האישום
- 8 2. המתלוננות הן בנותיו הקטינות של הנאשם.
- 9 בכתב האישום נטען כי במועדים שונים, לפני שנת 2007, ובמשך מספר שנים,
- 10 בתדירות גבוהה, נהג המערער לתקוף את המתלוננות בכך שדחף אותן בכוח,
- 11 סטר להן וצבט אותן.
- 12
- 13 הכרעת הדין של בימ"ש קמא
- 14 3. ביהמ"ש קמא קבע כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר כי המערער תקף את
- 15 בנותיו זהבה ואלמוז ולגבי הקטינה קרון, קבע ביהמ"ש קמא כי לא הוכח מעבר
- 16 לכל ספק סביר שהמערער סטר לה ודחף אותה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 30256-02-14 נ' מדינת ישראל

1 בסופו של יום, הורשע המערער באירוע נקודתי, אשר זכה לכינוי "אירוע
2 הפיצה".
3 באירוע זה, המערער, אשתו והקטינות אלמוז וזהבה, הלכו לקנות פיצה,
4 והקטינה קרן נשארה בבית. כאשר חזרו, המערער צלצל והקיש בדלת ורק
5 לאחר זמן ממושך פתחה קרן את הדירה הנעולה. המערער צעק עליה וצבט
6 אותה ברגלה, צביטה שלא הותירה סימן.

7
8 המערער טען בבית משפט קמא כי יש לזכותו על פי האמור בסעיף 34ז' לחוק
9 העונשין – הגנת זוטי דברים.
10 בית משפט קמא לא קיבל טענה זו וקבע כי כאשר מדובר בעבירות אלימות
11 המופנות כלפי קטינים וחסרי ישע אין מקום לטענה זו כשיקול לביטול כתב
12 האישום.

טענת המערער

13
14
15 4. לטענת המערער בית משפט קמא שגה כאשר דחה את טענת ההגנה בדבר זוטי
16 דברים על רקע העובדה שהמערער זוכה מרוב המעשים שיוחסו לו כלפי שלוש
17 בנותיו והאירוע בגינו הורשע הוא אירוע בודד וחד פעמי שלא גרם נזק לביתו
18 הקטינה קרן.

טענות המשיבה

19
20
21 5. (א) למערער הרשעות בגין עבירות של אלימות במשפחה כלפי אשתו לפני
22 המקרה הנדון בהכרעת הדין וגם לאחריו.

23
24 (ב) המערער מושתק מלטעון את טענת ההגנה של זוטי דברים כיוון שהיתה
25 פתוחה בפניו הדרך בבית משפט קמא לטעון, לאחר דחיית טענת
26 ההגנה, לאי הרשעה אך הוא נמנע מלעשות זאת.

27
28 (ג) המעשה בו הורשע הנאשם אמנם לא נמצא ברמה חמורה או גבוהה אבל
29 הוא לא עניין של מה בכך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 30256-02-14 נ' מדינת ישראל

- 1
- 2 (ד) עבירות של אלימות במשפחה כלפי קטינים הן עבירות שאין לשקול
- 3 בגינן הגנה של זוטי דברים. לא מדובר במקרה זה. במקרה הנושק
- 4 להגנה עצמית, צורך וכורח אלא מדובר בהפעלת כוח לא לשם חינוך או
- 5 מניעת נזק לקטין אלא מכות לשם מכות, אלימות לשם אלימות.
- 6
- 7 דיון והכרעה
- 8 .6 אין מחלוקת שהמערער אכן צבט את בתו קרן בירכה, צביטה שלא הותירה כל
- 9 סימן ולא גרמה לה כל נזק.
- 10
- 11 .7 אנו סבורים כי במקרה חריג זה מן הראוי לקבל את הסייג של "זוטי דברים",
- 12 לפי סעיף 34"ז לחוק העונשין שמותנה בקיומם של ארבעה תנאים מצטברים:
- 13 **טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי.**
- 14
- 15 .8 באשר ל"טיב המעשה", מדובר במקרה דנן במעשה אליס ברף הנמוך שכן
- 16 מדובר בצביטה קלה שלא הותירה סימן ולא גרמה נזק.
- 17
- 18 .9 "נסיבות המקרה" הוגדרו ע"י כב' השופטת ד"ר מ' אגמון-גונן כאופן ביצוע
- 19 המעשה, תנאי הזמן והסביבה שבהם אירע (ראה ת"א (י-ס) 105/02 ניר נ' מסע
- 20 אחר פס"מ תשס"ג (3) 433, בעמ' 451), וגם הרקע למעשה.
- 21 במקרה נושא הערעור כל בני המשפחה, למעט הבית אך קרן שנותרה בבית,
- 22 הלכו לאכול פיצה. מששבו הביתה, צלצל המערער בפעמון וקרן לא פתחה את
- 23 הדלת. המערער המשיך לצלצל וקרן נמנעה, לפי דעת המערער בזמן אמת,
- 24 מלפתוח את הדלת. בדיעבד התברר שקרן נרדמה ומשהתעוררה היא פתחה את
- 25 הדלת. כשנכנס המערער הביתה הוא צעק על קרן וצבט אותה בירכה, צביטה
- 26 נושא הרשעתו.
- 27
- 28
- 29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 30256-02-14 נ' מדינת ישראל

10. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29.
- אנו סבורים כי כאשר זה הרקע ואלה הן הנסיבות, וכאשר מדובר באב אשר סבר שבתו נמנעת בכוונה מלפתוח את הדלת, ניתן לקבל את הטענה כי ראה הוא בכך אך ורק משום מעשה ענישה חינוכי, על אף שבוודאי אין להשלים עם דרך חינוכית זו ומוטב היה למערער לנקוט בדרך אחרת.
- באשר ל"תוצאותיו" של המעשה, היינו, מידת הפגיעה בקורבן (ר' ניר נ' מסע אחר, שנזכר לעיל). המערער אמנם תקף את קרן פיזית, אך הצביטה לא הותירה בה סימן ולא היתה לה כל תוצאה שלילית.
- באשר ל"אינטרס הציבורי", שהוא, עפ"י הפסיקה, התנאי המכריע לתחולת ההגנה של "זוטי דברים" (ע"פ 807/99 מ"י נ' עזיזיאן פ"ד נ"ג (5) 747, בעמ' 762, ע"פ 7829/03 מ"י נ' אריאל הנדסת חשמל בפיסקה 25), השאלה שעל ביהמ"ש לשאול את עצמו היא "האם מעשה העבירה הצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור. תשובה שלילית תחייב את המסקנה, שהשפעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתים את מבצעו בהרשעה פלילית" (פס"ד אריאל הנ"ל, בפיסקה 26).
- אנו סבורים כי מעשהו של המערער לא הצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור.
- יתר על כן, "הבסיס הרעיוני אפוא בבסיס ההגנה של זוטי דברים הוא, שלא כל פגיעה בערך חברתי מוגן ראויה להטלת אחריות פלילית בגינה, אלא רק פגיעות משמעותיות" (ניר נ' מסע אחר, בעמ' 449).
- במקרה שבפנינו, בוודאי לא ניתן לומר, כי הצביטה פגעה משמעותית בערך החברתי המוגן שהוא ההגנה על גופה ושלומה של הבת הקטינה.
- אנו סבורים כי במקרה החרג דנן, ונוכח האמור לעיל, אין אינטרס ציבורי בכך שהמערער יורשע, בייחוד לאחר שבני הזוג התגרשו, ומאז גירושיו המערער אינו גר בבית ואינו בקשר עם גרושתו ועם בנותיו המתלוננות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 30256-02-14 נ' מדינת ישראל

14. איננו מקבלים את טענת המשיבה כי בעבירות אלמ"ב אין מקום להגנת "זוטי דברים" אלא יש להתייחס לכל מקרה עפ"י נסיבותיו ובהתאם לתנאים שנקבעו לתחולתה של ההגנה (ראה לדוגמה את רע"פ 7433/05 פלוני נ' מ"י הנ"ל, ע"פ 27179-04-11 רועי לוי נ' מ"י הנ"ל, ות"פ (י-ם) 5647/07 מ"י נ' אלטל).
15. עוד נציין כי בפרשת מ"י נ' אריאל הנדסת חשמל (שם, בעמ' 148) נקבע שבין מכלול השיקולים הדרושים להכרעה בשאלה אם עסקינן ב"זוטי דברים", ניתן לשקול גם את נסיבותיו האישיות של העושה. במקרה שבפנינו, אמנם למערער עבר פלילי אך הוא אינו מכביד והוא מנהל אורח חיים רגיל ונורמטיבי.
16. לבסוף נזכיר את ע"פ 4874/95 משה שלמה נ' מ"י (לא פורסם, נזכר וצוטט ע"י כב' השופט סטרשנוב בע"פ (מחוזי ת"א) 2125/94 יובל בן ארי נ' מ"י, [פורסם בנבו]), שבו זוכה הנאשם בביהמ"ש המחוזי מעבירת אינוס, אך הורשע בעבירה של תקיפה בכך שמשך את המתלוננת בכתפה ואחז בידיה בניגוד לרצונה. בביהמ"ש העליון זוכה המערער מעבירת התקיפה בשל "זוטי דברים". ביהמ"ש העליון קבע כי "העבירה בה הורשע המערער היא פעוטה ביותר, ונכנסת לגידרם של זוטי דברים, ואין ספק כי לא היה מוגש כתב אישום בגינה אלמלא האישומים האחרים, שמהם זוכה המערער". דברים אלה נכונים ומתאימים גם למקרה שבפנינו, באשר ככל הנראה לא היה מוגש כתב אישום נגד המערער, לו היה מדובר רק באירוע הפיצה. על כך גם תעיד תגובת ב"כ המאשימה אשר טען בעמ' 1 שו' 23-25 כדלקמן:
- "הטענה של זוטי דברים היא לא כפי שחברי מציג אותה, האם בסיטואציה הזו שאנו יודעים בדיעבד שזה מה שיוכח בבית המשפט האם היינו מגישים כתב אישום, יכול להיות שלא היינו מגישים כתב אישום, אבל לא זו השאלה".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 30256-02-14 נ' מדינת ישראל

- 1 גם אנו, כמו ב"כ המאשימה, סבורים שאילו היה מדובר אך ורק באירוע
2 הפיצה, קרוב לודאי שלא היה מוגש כתב אישום ולכן, לא היה מקום להרשיע
3 את המערער בעבירה בה הורשע בשל תחולת ההגנה של "זוטי דברים".
4
5 17. לפיכך, אנו מקבלים את הערעור ומזכים את המערער מהעבירה בה הורשע
6 בבית משפט קמא.
7
8 ניתן והודע היום, כ"ח אלול תשע"ד, 23 ספטמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים.

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

אברהם יעקב, שופט
סג"נ

אברהם טל, שופט, אב"ד
נשיא

9

